

คำชี้ขาดความเห็นแย้งฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น

(ชี้ขาดความเห็นแย้งที่ ๑๖๕/๒๕๕๕)

ป.อ. ตัวการ ฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น ฉ้อโกงประชาชน (มาตรา ๘๓, ๓๔๒ (๑), ๓๔๓)

ผู้เสียหายเป็นพยานยืนยันว่า ได้ถูกกลุ่มคนร้ายแก๊งคอลเซ็นเตอร์โทรศัพท์ไปหลอกลวงผู้เสียหาย โดยคนแรกจะอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่ธนาคารหลอกลวงผู้เสียหายว่าเป็นหนี้บัตรเครดิต จากนั้น ได้อोनสายให้พวกคนที่สองอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่เอสไอจะช่วยเหลือตรวจสอบให้ แล้วหลอกให้ผู้เสียหายนำสมุดบัญชีธนาคารไปทำบัตรเอทีเอ็มขึ้นใหม่ แล้วให้ผู้เสียหายนำบัตรดังกล่าวไปทำรายการที่ตู้เอทีเอ็มโดยกดเลขรหัสโอนเงินจากบัญชีของผู้เสียหาย จำนวน ๑๙๙,๙๙๘ บาท ไปเข้าบัญชีเงินฝากของผู้ต้องหาที่ ๑ จากนั้นผู้ต้องหาที่ ๒ ได้เบิกถอนเงินสดดังกล่าวออกจากบัญชีของผู้ต้องหาที่ ๑ แล้วพากันหลบหนีไป พฤติการณ์ของผู้ต้องหาทั้งสองกับพวกดังกล่าว เป็นลักษณะกระบวนกรหลอกลวงประชาชนที่มีอยู่แพร่หลายในปัจจุบัน โดยกลุ่มคนร้ายจะสุมโทรศัพท์ไปยังหมายเลขต่าง ๆ ซึ่งผู้ถูกหลอกลวงหลงเชื่อบ้าง ไม่หลงเชื่อบ้าง ผู้เสียหายเป็นเพียงรายหนึ่งที่ถูกหลอกลวงให้โอนเงิน แม้จะตรวจสอบไม่ได้ว่า ผู้ใดถูกหลอกลวงไปบ้าง พยานหลักฐานดังกล่าวฟังว่าเป็นการร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตน เป็นคนอื่น

คดีนี้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีเศรษฐกิจและทรัพยากร ๕ เห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ และที่ ๒ ฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน แต่เห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ และที่ ๒ ฐานร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่นและร่วมกันใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ออกให้แก่ผู้มีสิทธิใช้ประโยชน์ ในการใช้เบิกเงินสดในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้งสองฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน โดยเห็นควรให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

อัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า คดีมีผู้เสียหายเป็นพยานยืนยันว่า ได้ถูกกลุ่มคนร้ายแก๊งคอลเซ็นเตอร์โทรศัพท์ไปหลอกลวงผู้เสียหาย โดยคนแรกจะอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่ธนาคารหลอกลวงผู้เสียหายว่าเป็นหนี้บัตรเครดิต จากนั้นได้อोनสายให้พวกคนที่สองอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่เอสไอจะช่วยเหลือตรวจสอบให้ แล้วหลอกให้ผู้เสียหายนำสมุดบัญชีธนาคารไปทำบัตรเอทีเอ็มขึ้นใหม่ แล้วให้ผู้เสียหายนำบัตรดังกล่าวไปทำรายการที่ตู้เอทีเอ็มโดยกดเลขรหัสโอนเงินจากบัญชีของผู้เสียหาย จำนวน ๑๙๙,๙๙๘ บาท ไปเข้าบัญชีเงินฝากของผู้ต้องหาที่ ๑ จากนั้นผู้ต้องหาที่ ๒ ได้เบิกถอนเงินสดดังกล่าวออกจากบัญชีของผู้ต้องหาที่ ๑ แล้วพากันหลบหนีไป พฤติการณ์ของผู้ต้องหาทั้งสองกับพวกดังกล่าว เป็นลักษณะกระบวนกร

หลอกลวงประชาชนที่มีอยู่แพร่หลายในปัจจุบัน โดยกลุ่มคนร้ายจะสุมโทรศัพท์ไปยังหมายเลขต่าง ๆ ซึ่งผู้ถูกหลอกลวงหลงเชื่อบ้าง ไม่หลงเชื่อบ้าง ผู้เสียหายเป็นเพียงรายหนึ่งที่ถูกหลอกลวงให้โอนเงิน แม้จะตรวจสอบไม่ได้ว่า ผู้ใดถูกหลอกลวงไปบ้าง พยานหลักฐานดังกล่าวฟังว่าเป็นการร่วมกันฉ้อโกงประชาชน โดยแสดงตนเป็นคนอื่น กรณีนี้ไม่จำเป็นต้องสืบสอบสวนเพิ่มเติมตามความเห็นของรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการแทน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

จึงชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ และชี้ขาดควรสั่งฟ้องชายตามภาพกล้องวงจรปิด ผู้ต้องหาที่ ๒ ฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นบุคคลอื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๔๑, ๓๔๒, ๓๔๓

ขอให้ศาลสั่งผู้ต้องหาทั้งสองร่วมกันคืนหรือใช้เงินที่ยังไม่ได้คืน จำนวน ๑๙๙,๙๘๘ บาท แก่ผู้เสียหาย

ให้แจ้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจัดการให้ตัวผู้ต้องหาที่ ๒ มาฟ้อง ภายในอายุความ ๑๕ ปี นับแต่วันกระทำความผิด

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ
สำนักงานวิชาการ

